

UREDD

UTGITT AV RØD UNGDOM
Nr 2 I krone

SKOLEPENDLING s.5

1.mai s.8-9

Vi valgte ut en stor, kjent forretning midt i sentrum av Oslo. Store plakater og påkledde dokker i utstillingsvinduene fortalte at vårmotene var over oss.

Sammen med UREDDs fotograf gikk jeg inn.

– Og hvor mye koster denne? Fotografen peker på en enkel, mønstret T-skjorte.

– 89 kroner.

Jeg så at fotografen fikk et lite sjokk, men han tok det fint, ikke noe utbrudd eller noe sånt. Han blei bare taus. Begynte å knipse i steden. Luringen!

● FIFFIGE LOMMER?

– Det er ikke så mye helt nytt i år. Det er stort sett endringer på de gamle modellene. Et nytt snitt, et annet belte, andre knapper og andre farger. Lewisene har f.eks. fått nye fiffige lommer.

– Og prisen på buksa er gått opp med 40 kroner – pga. de nye, utstående lommene. Sprøtt!

Da kom jeg på det store diktet, forfattet av en klassekamerat:

Når motene svinger
penger i kassa klinger.

●
Klær du liker er for dyre, klær du likte er blitt gammeldags. Å følge med motejaget, å være »in» krever ihvertfall en ganske så feit lommebok. Og det hadde ikke jeg, og jeg måtte ha meg nye sko, derfor kryssa vi gata og gikk inn i en skobutikk.

MOTEN

● PLATÅSKO

Jeg fant et par med en gang. Men det var vanskelig å få dem på. Men er man mange lykkes man. Både når det gjelder politikk og sko. Både fotografen og ekspeditøren hjalp meg. Og så sto jeg der på ustøe bein og skulle forsøke å gå. Allerede på trappa ut mot Grensen, snubla jeg, og ramla så lang jeg var på fortauet.

Det er vel som med skøyter, tenkte jeg. Eller stytler. En blir vant til det etter hvert. Etter fem minutter verka føttene. Etter tjue minutter hadde jeg detti ca. 4 ganger. Men jeg følte meg stor. Jeg var høyere enn fotografen. Det er vel kanskje derfor det har vært mulig å lure på folk disse skoene. Det er for makthaverne ufarlig å la de undertrykte reise seg ved å kjøpe platåsko.

Etter tre dager gikk hele herligheten i stykker. Jeg sprang på grønt lys, uten å tenke på at platåskoene bare er for rolig gange. Resultat: platåsko uten platå. Da kjøpte jeg noen gode, billige sandaler.

Platåsko er ikke bare dyrt, de er usunne. Fotspesialister kan fortelle om jenter som har trengt behandling. Tærne blir etter en stund bl.a. krokete. Dernest er det lett å vrikke foten.

Men skoene er også dårlige. Ingen sko har fått så mye klager. Hælen detter oftest av etter et par dager.

Motekarusellen tjener ikke oss. Det er sko- og klesfabrikantene som skaper jaget, de bestemmer om Lewisen neste år skal ha store baklommer. De bestemmer om skoa skal være av god kvalitet. De tjener penger på oss.

La oss forsøke å bryte med motestresset.

Nå vil du finne de fristende reklamene overalt. Sommeren nærmer seg og tilbud om ungdomsreiser og inter-rail vil dukke opp for fullt i aviser og blader. Den etterlengtede ferien gir store penger i kassa hos reisebyråene.

Vi trenger en skikkelig ferie etter et års jobbing på skolen. Men hva skal vi bruke ferien til?

Vi er tjent med å planlegge ferien vår skikkelig. En sommer uten tanker om det vi sliter med resten av året høres bra ut, men det setter oss ikke i stand til å møte forberedt til det nye skoleåret.

Rød Ungdom har sommerleirer hvert år. Disse leirene er et skikkelig ferietilbud for oss unge. Vi er mange som jobber for å bedre ungdommens kår i Norge. På sommerleiren vil du møte folk fra forskjellige steder. Erfaringer utveksles og nye ideer kommer fram gjennom diskusjonene. Du blir kjent med politikken til Rød Ungdom og er med på å legge opp arbeidet for tida etter leiren. I år vil sommerleirene spesielt ta opp hva Rød Ungdom skal bruke sine krefter på i åra som kommer og hvilke meninger vi har om forholda vi skoleelever og unge arbeidere lever under.

Leirene er delt opp i brigader på 50 – 100 folk. Brigadene er igjen delt opp i grupper. Det er i gruppa de fleste diskusjonene foregår. Her blir en godt kjent med hverandre og alle får muligheten til å si hva de mener.

Vi driver med bading og idrett, men her er det ikke snakk om at gutta sparker fotball mens jentene er heigjeng! Alle deltar i aktivitetene og ingen er »klønete» eller »dumme». Det er ikke sekunder det dreier seg om, men sunn og morsom idrett for alle.

Det samme kan sies om kulturen. Sketsjer, viser, sangkor og rockeband (ta med instrumenter) setter futt i leiren. Kulturen blir laga av og for alle. På sommerleirene blomstrer den folkelige kulturen.

Jentekampen kommer til å prege leiren hele den uka den varer.

Sommerleirene er åpne for alle, ikke tro at du må snakke som en politiker på Stortinget for å kunne være med! Rød Ungdom er ungdommens egen organisasjon. Det er vi sjøl som gjør leirene til en bra ferie for oss. Planlegg sommeren din skikkelig og bli med på Rød Ungdoms sommerleir.

Østlandet (Håøya ved Oslo)	14. – 21/7
Østlandet (Håøya ved Oslo)	11. – 18/8
Sørlandet (Tromøya, Arendal)	11. – 18/8
Vestlandet (Herdla, Bergen)	4. – 11/8
Møre (Sunadal Folkehøysk.)	4. – 11/8
Trøndelag (Føling, Steinkj.)	11 – 18/8
Nordland (sted ikke klart)	11 – 18/8
Troms/Finmark (sted ikke kl)	4 – 11/8

Leirene koster 200 kr. påmelding til Rød Ungdom, boks 610, Oslo 1.

SKOLE

Ungdomsskoleelever i Vågan må pendle. Mange ungdomsskoleelever i Nord-Norge, på Vestlandet og på Sørlandet, ja over hele landet må stå opp i grålysningen for å komme på skolen. Med reise, lekser og tida på skolen har mange en arbeidsdag som er godt over 8 timer, som er lovfesta arbeidstid for voksne arbeidstakere. Dette er ikke bra. Men det som er verre er at det blir flere og flere både av de som pendler og av de som bor på internat. Dette er en utvikling de aller fleste er imot, men likevel fortsetter den. Hvorfor?

PENDLING

Vi snakka med noen av elevene ved skola vår, som er pendlere. Det er ungdommer fra Skråva, Brettesnes, Gimsøy, Sydal og Ørsnes, og de har en ting felles: De må pendle om de vil eller ikke.

En busstur på et kvarter blir de som er fra de nærmeste stedene tvunget til å ta, før og etter skoletid, helt fra 4. klasse. De som bor lenger unna skola, her i Kabelvåg må tåle en busstur på 3 kvarter, før og etter skoletid, noe de sier er svært slitomt. Og det forstår vi gjerne.

Kabelvåg ungdomsskole er en samlings-skole for utkantfolk. og hit blir de fraktet i all slags vær.

De er blitt offer for en svært uheldig sentraliserings- og rasjonaliseringspolitikk,

Det har i lang tid foregått en sentralisering av bosettingsmønsteret i Norge. Folk har flyttet fra landdistriktene inn til byene og fra tynt befolkede strøk inn til tettsteder. Ikke først og fremst fordi de har hatt lyst til det, men fordi de har vært nødt. Det er bedriftseierne eller kapitalistene som har stått i spissen for denne utviklinga. Det er de som bestemmer hvor bedriftene legges. Og de tar ikke hensyn til hva som er best for folk flest, men til sin egen profitt. Det er mer lønnsomt for dem å legge virksomheten til byer og tettsteder: arbeidskrafta har bare å flytte etter.

Denne utviklinga har den norske stat og de ulike regjeringer i praksis støtta opp om. Og det er i denne sammenheng vi må se statens skolepolitikk. Bjartmar Gjerde og Co. skjønner sjølsagt at ved å ta skolen fra et utkantdistrikt, fjerner man en del av livsgrunnet til lokalsamfunnet. Men allikevel gjør de det. Hor bare:

»Loven har nå fått bestemmelser om størrelser på ungdomstrinnet. Det må

som skolevesenet har gjennomgått. Uten å selv bestemme, må de reise bort fra hjemstedet og bo på internat her.

Fra Skrova, Brettesnes og Gimsøy kommer det 8. klassinger som blir revet opp fra sitt eget miljø, og puttet inn på et internat som heller ikke er av de beste.

Over en halv time med båt og et kvarter med bil består deres tur til internatet i – hjemmefra.

»FÆLT» karakteriserer de det selv, og vi føler med dem. Vi kunne prøvd det selv

Denne tegningen har Vågan-folka laga. Bra. La oss få flere til avisa.

ikke være mindre enn to paralleller i en ungdomsskole og ikke mer enn seks. Har en ungdomsskole bare to paralleller, bør den legges sammen med en barneskole – såkalte kombinerte skoler. Minste enhet for egen ungdomsskole er tre parallelle klasser» (s.33 i boka «Skoler og kulturelle oppgaver).

Når vi samtidig veit at målsettinga er opp imot 30 elever i klassen, betyr dette at bare steder med et elevgrunnlag på ca. 180 elever kan få skole. I vårt land er det mange, mange steder dette ikke er tilfelle. Det betyr pendling og internat for titusener av ungdomsskoleelever. Og i neste omgang avfolkning.

Resultatet blir at kapitalistene får den arbeidskrafta de trenger i industrien.

Loven sier: DERE MÅ PENDLE LENGER!

At staten også har skjønt dette vitner utviklinga av reisetidas lengde. Førskolekomiteen av 1963 antydte 45 minutter reise. Departementet snakker i forarbeidet til Skoleloven om en times skole-

BUSSEN BESTEMMER OVER DEG!

Elevene fra Sydal må opp i 7-tida om morgenen, og er ikke hjemme før nærmere 3 på ettermiddagen.

Når lekser og middag er unnagjort er det ikke mye tid før en må gå til sengs for å komme seg opp neste morgen. Kl. 7³⁰ går bussen, enten du er der eller ikke. Forsover du deg ti minutter er det det samme som at du ikke kommer deg på skola den dagen.

Slikt er ikke bare urettferdig, det er også stressfremkallende. Alltid må du følge bussen, og den bestemmer over deg.

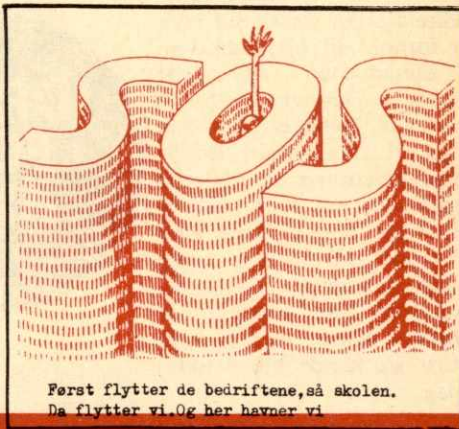
ALT DREIER SEG OM REGLEMENTET

Internatet er ikke noe lyst kapittel akkurat, etter de uttalelsene vi fikk.

Besøk på rommene er forbudt, og det er vakt som passer på at det blir overholdt. Klokka 21 blir døra stengt, og da må alle være inne. Mat får du bare til de fastsatte tidene, likeså skal leksene gjøres til bestemt tid.

Rettigheter av betydning har verken

skyss. Den endelige loven fastsetter 2 timer som øvre grense. Som vi ser: staten har kaldt og rolig, sjølsagt uten å spørre oss det gjelder, tvunget på ungdomsskoleelevene en ordning, som gjør det lovlig å la oss humpet på en buss 2 timer daglig for å komme til skolen. Det er ikke våre interesser de tar hensyn til, men næringslivets og statens, noe de også sjøl klart sier i begrunnelsen for loven.

enkelteleven eller elevrådet Det eneste man kan komme med er forslag til forandringer. Lyset på rommene skal slukkes til bestemt tid, og rommene skal vaskes slik reglementet sier.

Alt dreier seg om reglementet, og overtredelser blir straffet . . .

Det hele virker litt barbarisk på oss som har fått litt innblikk i forholdene der. Det inntrykk vi sitter igjen med er at dette ikke på noen måte kan bli det samme som et hjem.

Det er ett standpunkt som ser ut til å være gjennomgripende for alle elevene:

Alt ville vært bedre enn å pendle.

Og de krever:

Vi vil ha skole der vi bor.

Og de får:

Så godt som ingen ting.

Ingen i skolestyret eller kommunestyret har barn som pendler, så hvem interesserer seg . . .

Men det er et våpen igjen når ikke noen vil høre: Kamp!

Hilsen en del Rød Ungdommer fra Vågan i Lofoten

Jeg vil dele idretten inn i to grupperinger, eliteidretten og masseidretten. Tallet på idrettsutøvere øker fra år til år og flesteparten av denne tilgangen går til masseidretten.

Ut i fra dette burde vel masseidretten få mest støtte i forhold til antallet? Men slik er det dessverre ikke, eliteidretten får alt for mye i forhold til masseidretten.

Eliteidretten blir gitt tusner av kroner bare for at noen få alpinister f.eks. kan ligge i treningsleir nede i mellom-europa. Idretten har gått mer og mer over til galskap, om å vinne eller komme så langt som mulig opp på ranglisten. Det gamle ordtaket det viktigste er ikke å vinne, men å delta tror jeg neppe blir brukt i dag.

Masseidretten derimot mener jeg bygger på et sunnere grunnlag og hvor denne strebingen ikke er så utbredt. De fleste er vel enige i at denne formen for idrett er den beste, men tross dette er den dårligst prioriterte.

Jeg har spilt i en liten håndballklubb i snart tre år og hvor mye av fritida mi har gått bort til å skaffe klubben penger. For penger er en nødt for å ha, trenings-timer, idrettsredskaper og andre ting skaffer klubben mange utgifter. Det er klart de forskjellige medlemmene er nødt til å gjøre noe for at klubben skal kunne opprettholdes.

En skyøteklubb på Kløfta kan fortelle lignende eksempler. De fikk ikke gått på stedets skytebane, bare

fordi de manglet penger til en slange. Ut i fra dette ser vi tydelig kontraster mellom eliteidretten og masseidretten, men jeg syntes det ville vært kjempefint hvis folk innen eliten kunne fungere som instruktører eller lignende.

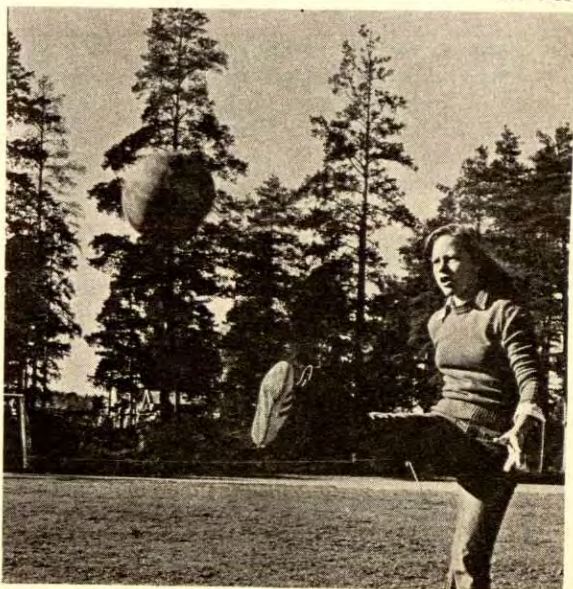
Et sentralt krav man bør stille nå er å øke den offentlige støtten og styrke de forskjellige lokallagene. Hvis folk mener det vil bli for

(www.akp.no) 2014 mange penger å be om er dette tull. Den norske AP-regjeringa har nylig i sin Oljemelding lagt fram planer om å eksportere 6 milliarder kroner til utlandet. Stat og kapital vil heller investere i utlandet, fordi der får de større fortjeneste enn her i landet.

Men tilbake til kravene, det er allerede en aksjon i gang, den såkalte idrettsaksjonen. Idrettsaksjonen er en tverrpolitisk aksjon som har som hovedmål å øke den offentlige støtten, at idretten blir uavhengig av reklamen og forretningsinteressene, at idretten blir for alle – lokallagene prioriteres og at det blir like muligheter for begge kjønn og alle aldersgrupper. Folk som ønsker å vite mer om denne aksjonen, kan henvende seg til:

Idrettsaksjonen. Postboks 117, Blindern, Oslo 3.

Troll.

Du kjenner meg og veit vel hvordan jeg har det. Jeg vanker ute mesteparten av tida. Ute finner jeg folka mine. Står det ingen på sentret når jeg kommer, tar det aldri lang tid før folka er samla likevel. Før vanka vi mer inne i byn. Var vel nødt til det for å få tak i skitten. Det er mye lettere nå, vil du ha et blås får du tak i stoff hos flere her på stedet. Jeg selger en del sjøl, men vil helst ikke blandes opp i noe. Penga tvinger deg en gang i blant – du får ikke rus uten penger. Joda, det har blitt noen småbrekk også, helvete heller hva skal en gjøre. Du står der og ser på folk, stressa typer med skinnkåper og kontormapper. Alt som heter statussymboler ligger langt opp i halsen på meg. Har hatt lyst til å forandre på alt det råtne i samfunnet, men det blir bare at jeg ruser meg vekk fra det. Blir forbanna en gang i blant og gjør brekk på bare faenskap. Ja, så trenger jeg jo penga da.

MINI- samtale med en venn

Flere ganger har jeg prøvd å ta meg en jobb. Nå har jeg fyrst blås i tre og et halvt år. Den siste tida har jeg begynt å drikke mye ved sida av. Blir ikke skikkelig skev mere. Er jævlig redd for å begynne med sprøyter. De er livsfarlige, det veit jeg, men rus må jeg ha. Ellers har jeg testa sterkere stoff også. Havna på psykiatrisk avdeling etter et trip. Alle veit jo at du lett tørner av sånt. Mange trur at du ikke blir avhengig av hasj. Jeg veit at du blir det. Våkner opp om morran og tenker ikke på annet enn å fyre opp ei pipe. Alt vi gjør er å preike opplegg, skaffe penger, få tak i bra skitt og fyre opp. Noen ganger når jeg tenker bakover i tida husker jeg som hvilke priser det var på grammet og hvordan kvaliteten var. Jeg har lyst til å komme vekk fra det, det veit du godt. Har vel prøvd også, men hva gjør du når du ikke kjenner andre enn de folka. Kan ikke skaffe nye venner og miljører på en dag. Det blir til at vi henger sammen, det blir vel alltid sånn. Treffer du ei jente som er okay går hu etter ei stund hvis hu ikke er opphengt på stoff sjøl. Du veit jeg er avhengig – kan du ikke fortelle folk at vi blir avhengig av hasj også. Det er noe forbanna sprøyt dem sier som mener noe annet.

1. MAI

1. mai er arbeiderklassens internasjonale kampdag da millioner og atter millioner av arbeidere kjemper for sine rettferdige krav.

1. mais historie går ikke så langt tilbake. Beslutningen om å gjøre 1. mai til en internasjonal arbeiderdag ble tatt på den andre internasjonales (verdensomspennende arbeiderorganisasjon) første kongress i 1889.

En direkte årsak er den amerikanske arbeiderklassens kamp for 8-timers dagen i 1889 – 90 åra og særlig fikk en stor streik i 1886 stor betydning. American Federation of Labours bestemte også at 1. mai 1889 skulle det utlyses en generalstreik.

De første åra arbeiderne demonstrerte ble de møtt med væpna styrker og politi. Borgerskapet var ikke interessert i krav fra arbeidernes side.

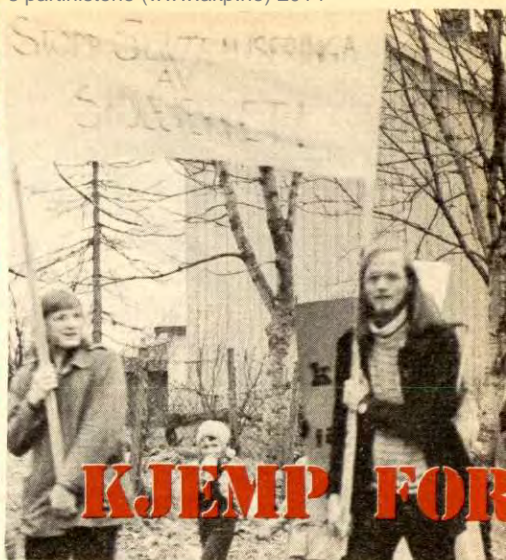
Særlig i Østerriket kom det til store sammenstøt der flere ble drept eller såret.

I Norge gikk den første demonstrasjonen på 1. mai sted i 1890 i Oslo (3600) og i Kristiansand S.

Fra slutten av tjuetåra ble borgerskapet mindre redd for 1. mai demonstrasjonene. Det var fordi ledelsen i arbeiderpartiet stadig gikk til høyre, og skiftet side i klassekampen og ble klasseforrædere. De sløvet ned arbeiderne med fagre ord og færre og færre gikk i demonstrasjoner.

Men i de siste åra har flere og flere gått i tog igjen. 12 000 gikk i Faglig 1. mai Front (SV og AKPm-l) i fjor mens bare 1 800 gikk i DNA-toget, som for det meste besto av musikkorps.

Ungdommen har også begynt å kjempe for sine krav. Dette har de aldri gjort før og mange er mot det, men vi synes det er bra ting.

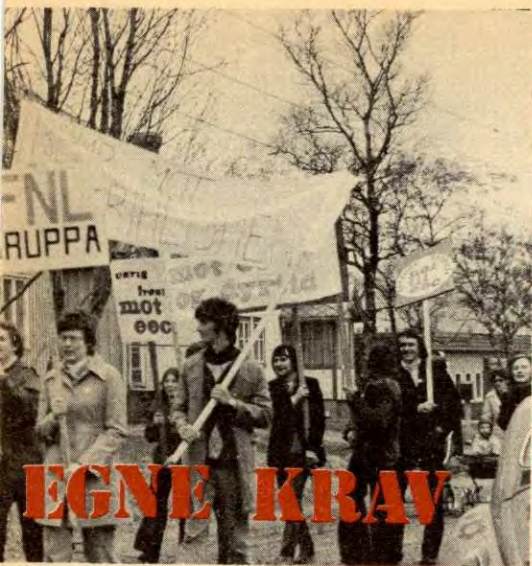

UREDD har vært å snakka med en Rød Ungdommer som jobber med 1. mai Vi prata med han da situasjonen på venstresida i Oslo enda ikke var helt klar. Vi for vår del håper at når dette leses, så har SV besinnet seg og gått med på enhet mot kapitalen og DNA/LO-toppen.

– Noen mener at ungdom ikke har noe i demonstrasjoner å gjøre. Faglig Front legger derimot stor vekt på å mobilisere ungdommen til 1. mai togene. Hvorfor?

– Ganske enkelt fordi ungdommen er en undertrykt gruppe og som alle andre grupper må de selvsagt ha rett til å demonstrere for sine egne krav. Ungdommen må ikke stole på de voksne eller politikkerne, de må ta saka i egne hender. Bare VG og NÅ mener at vi er for «små» til å kunne mene noe, men det er klart at vi skal vise solidaritet med Indo-Kinas folk, streikende arbeidere og kjempende kvinner. Deres kamp er vår kamp.

– Det er satt noen hovedparoler for ungdommen, det betyr at folk kan være med å demonstrere uten å støtte de andre parolene, man trenger f.eks. ikke å være sosialist for å gå i toget, selv om det er en parole som heter »for et sosialistisk Norge»

EGNE KRAV

– Ja, men du glemmer en viktig ting. Folk kan og bør også selv lage paroler som går på helt lokale saker. F.eks. »Nei til sensur av skoleavise på Groruddalen skole!»

SV har vakla mye i 1. mai forberedelsene. Hvorfor?

Jeg tror at det viktigste er at SV ser på DNA som en del av arbeiderbevegelsen. De har ikke skjønt at Brattlie, Gjerde og Aspengren er folkets motstandere. Derfor gikk de inn i forhandlinger med Oslo Samorganisasjon hvor DNA har flertallet, for å få til tog 1. mai.

Da det ble brudd mellom SV og DNA ville ikke SV støtte opp om Faglig Front initiativet om enhetstog på venstresiden. De opprettet sin egen komite, »Arbeiderfront 74». Deres paroler er svært vasne og kan tøyes i alle retninger. De retter seg ikke mot DNA-LO toppen.

SV har villet danne sitt eget tog for å fremme sine snevre partiinteresser og for å forsøke å isolere de revolusjonære i arbeiderbevegelsen – AKP(m-l) og Rød Ungdom. De satte altså organisasjonen foran folkets behov for enhet.

Først nå (23/3) er de vært villige til å diskutere ett felles tog. Det er bra! Vi ønsker og jobber for en skikkelig enhet på klassekampens grunn.

1. MAI

Paroler vi kan gå under i FAGLIG FRONT toget:

- Enhet lærer/elev i kampen for Maksimum 20 elever pr. klasse.
- Skoler der folk bor – nei til skolependling.
- Nei til sensur av skoleavisa.
- Fram for allmannamøter.
- Nei til normerte og standariserte prøver.
- Nei til konfirmantundervisning i skoletida.
- Kamp for bedre fritidsmiljø.
- Bekjemp det reaksjonære ungdomsynet – vi er ikke uvitende barn.
- Skikkelig lønn i utplasseringstida.

DNA

Du vet sikkert at arbeiderpartiet er det største partiet i Norge. Grunnen til det er den rollen de spilte i arbeiderbevegelsen for 50 år siden. Den gang stod de på arbeiderklassens side. Men nå har de blitt mer og mer konservative.

Mange ting tyder på det bl. annet

- de er for EEC
- de går mot streiker
- de er ansvarlige for det råtne skole-systemet
- de er for normerte prøver
- de anerkjenner ikke FNL-regjeringa i Vietnam
- det var DNA-folk som gav Kissinger fredsprisen

TJENER DETTE FOLKET?

Selv om arbeidere stemmer på DNA er det ikke et arbeiderparti.

Selv om DNA kaller seg sosialister så er de ikke det.

tenk på i morgen

En dag vil folket i Norge gjennomføre den sosialistiske revolusjon og opprette proletariatets demokratiske diktatur. Hva vil skje da? Hvordan samfunn vil vi få?

Proletariatets diktatur er det samme som at arbeiderklassen og folket har makta i stat og samfunn. Dvs. at det er arbeiderne som bestemmer over fabrikkene, at det er skoleelevne, lærere og arbeidere som bestemmer over skolen. De gamle undertrykkere, kapitalistene og byråkratene vil ikke lenger ha noen makt. Da vil ikke som nå, de få bestemme over de mange, men de mange over de få.

Akkurat hvordan det nye samfunnet vil bli kan ikke vi si. Det er det norske folket som skal avgjøre det gjennom demokratiske diskusjoner. Vi kan bare si sann vi tror det kan bli, den dagen folket er herre i eget hus.

Sett deg ned å tenk på hvordan det ville vært på skolen dersom vi, lærere og vaskekoner hadde bestemt. Vi ville for det første ha valgt en skoleledelse vi likte og stolte på.

Den skulle vi kunne kaste dersom den gikk i mot mindretallets interesser. Vi skulle hatt store kritikkmøter hver måned hvor lærere, elever og ledelse kritiserte hverandre og hvor alle kom med forslag til forbedringer.

Vi skulle bygge små verksteder på skolen hvor vi kunne lage ting å prøve i praksis det vi hadde lært i fysikktimen.

Vi skulle kutta ned på alt pugge-stoffet og heller lært grundigere om viktigere ting.

Alt dette er mulig under proletariatets diktatur.

Stereoanlegg, oppvaskmaskiner ol. vil sikkert ikke forsvinne den dagen vi får proletariatets diktatur i Norge. Varene vil derimot bli billigere. Mellomledda vil forsvinne, reklamen vil forsvinne.

Og når folket får makta vil sikkert og visst all unødvendig produksjon bli stoppa. Vi trenger ikke elektriske tannbørster, 100typer vaskemiddel og snart like mange tannkrem slag. Og hvorfor lage nylonstrømper som går i stykker bare du ser hardt på dem?

Bilen dreper, den forurenser, og den sluker masse av verdifull bensin og olje. Jævlig, javisst. Men bil og oljemonopolene tjener på massebilismen. Men den dagen disse kapitalistene ikke lenger har makta – ja hva gjør vi, folket, da? Da tror jeg vi i stedet vil satse på kollektivtrafikken.

PROLETARIATETS DIKTATUR ER NØDVENDIG.

Hvis utviklinga får fortsette (og det vil den så lenge det er noen få stor-kapitalister som bestemmer) vil det bli mer stress på skolen, økende priser, mer nød og sult rundt i verden, mer forurenning.

Derfor er proletariatets diktatur nødvendig. Sjølsagt vil ikke alle problemer løses av seg sjøl, men først da har vi, under arbeiderklassens ledelse, muligheter til å endre grunnleggende på disse forholda.

Vi har tidligere gitt eksempler på hvordan kvinner og jenter er undertrykt i Norge i dag. Her vil vi skrive litt om hvordan kvinneundertrykkinga oppsto.

KVINNE-

undertrykking

Skal vi fortsette å leve i en drømmeverden. 2

Det første samfunnssystem menneskene kjenner til var det urkommunistiske, klasseløse samfunn. Der var alle ting felles eie. Menn og kvinner eide i fellesskap de lite utvikla produksjonsredskapene, de eide i fellesskap hverandre – også seksuelt. Denne parringen i fleng gjorde det vanskelig å bestemme den kjødelige far. Dette førte til at kvinnen var mer ansett enn mannen, også fordi hun hadde en sentral plass i det primitive felles-husholdet.

● BEGGE KJØNN LIKE VIKTIGE

Men det var arbeidsfordeling mellom kjønnene. Kvinnen hadde hyppige fødsler og kunne derfor ikke dra på lange jakt-turer. Hun sørget for å samle inn øvrige livsmidler i stedet. Begge kjønn var like viktige.

Etterhvert lærte menneskene seg å drive husdyrhold. De ble mer fastboende. Husdyra hadde mannen fanget på jakt. Stam-

mens krigere var også stort sett menn, derfor var det også de som fanget og fikk makta over eventuelle slaver.

Nå gikk mannen mer og mer bort fra jakt, og siden jorda var vanskelig å dyrke, ble dyra stammens hovednæring. I og med at mannen på denne måten fikk herredømme over de viktigste produksjonsmidlene, ble han naturligvis opptatt av å sikre sine etterkommere den samme maktstilling.

Den mannlige arverett måtte avløse den kvinnelige.

● HVEM VAR MANNENS BARN?

Men i et samfunn hvor mann og kvinne ikke levde i ekteskap og hvor parring foregikk, vi hadde nær sagt med tilfeldig forbipasserende er det klart at det var umulig å vite hvem som var barn til hvilken far. Samlivsformene måtte derfor endres. Derfor ble monogamiet innført for kvinnen (dvs. at kvinnen hadde en bestemt mann), mens polygamiet fortsatte for mannen (dvs. at mannen fortsatt hadde flere kvinner).

At arveretten på denne måten ble endret, kan sies å være kvinnens verdenshistoriske nederlag. Fra da av ble kvinnen en mekanisk fødemaskin som skulle sikre mannen etterkommere. Hun ble økonomisk og seksuelt undertrykt.

HVEM FORURENSER

Fisk dør, fugler dør, trær, gress og blomster dør – store deler av verden er i ferd med å dø. I Tokio er det pusteautomater på gatene. Andre steder i Japan har folk dødd etter å ha spist kvikksølvforgifta fisk. I Norge er det få som har dødd direkte av forurensing, men i blant annet Skien – Porsgrunnsdistriktet får folk vondt i hodet av røyken fra storindustrien og på de verste dagene kan de ikke se sola p.g.a. røyken.

Mange arbeidsplasser er helsefarlige, odlagte lunger, konstant hodepine og kvalme følger med altfor mange jobber her i landet. På Falconbridge forsøkte ledelsen å hindre at en undersøkelse om forurensinga der blei offentliggjort.

Mens storindustrien forstetter å forurense i stor stil blir vi vanlige folk bedt om å ikke kaste papir og ispinner på gata fordi det forurenser miljøet. Å søle papir o.l. er selvfølgelig ikke pent, men er det ikke styggere å se død fisk flyte i vannskorpa eller å se steder som er helt skittengrå av forurensinga – og hva blir gjort for å stoppe dette?

De som står bak alt dette blir oppfordret til å anskaffe renseanlegg, men

bedriftseieren er interessert i størst mulig profitt og han vil tape på å investere i renseanlegg.

På lenger sikt vil den stadig økende forurensinga også ramme kapitalisten. Han er heller ikke tjent med at vi mister vårt eksistens grunnlag, nemlig maten, men for å klare den harde konkurransen må han produsere varene sine på raskeste og billigste måte, og da blir det ikke tatt noen særlig finere hensyn til miljøet og de folka som rammes hardest av denne rovdriften og det er som regel vanlige arbeidsfolk.

Unødvendig Forurensing.

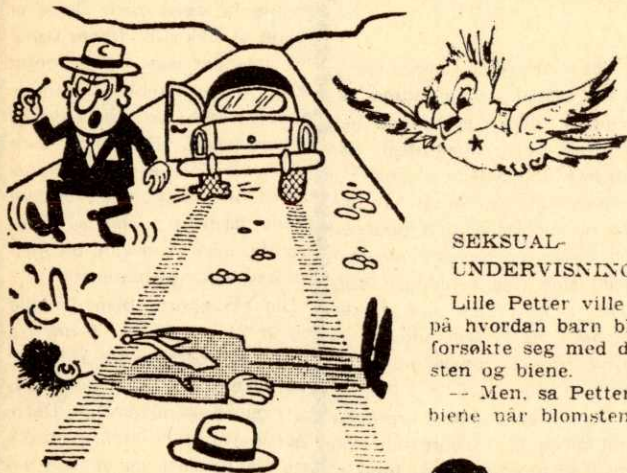
I dag kan du ikke gå i butikken og kjøpe et eple eller en pære uten at den er innpakket i plast, og så og si all frukt er sprøytet inn med giftstoffer for å hindre at fugler og insekter spiser av kaka. Kjøtt og andre ting som vi spiser for å opprettholde livet inneholder også giftstoffer. Hvor vi enn snur og vender på oss finner vi forurensing, i maten, i vannet, i lufta, så og si over alt.

I Norge i dag hvor det er bedriftseieren som bestemmer hva som skal produseres er det ikke lett å bli kvitt all driten, men det har vist seg gang på gang at det nytter å kjempe. Enten ved underskriftsaksjoner eller med demonstrasjoner. Hvis den aktive motstanden blir stor nok er fabrikkseieren nødt til å ta hensyn til dette. Men selvfølgelig nytter det ikke å løse forurensinga helt under kapitalismen, fordi kapitalismen alltid vil drive rovdrift på mennesker og natur.

WREDD'S GIFTBEGER

Det faller ikke særlig vanskelig å gi giftbegeret til redaktør Kjell Lynau i det reaksjonære bladet NÅ. Han er ivrig LIBERTAS tilhenger og sørger for å fylle bladet med kommunisthets hver uke. Han sier om Libertas overvåking i skolen:

Libertas har såvisst ikke prøvet å få »politisk strid innført i skolen». Libertas har tvert imot påvist en bestemt sort politikk som må ut av skolen. Kommentar overflødig.

Prentesvarten

hadde diverre lurt seg inn i andakten i G.T. laurdag. Det står: Me et oss mette kvar dag. Prestane kastar me i bosset — — —.

Det skal sjølvsagt vera Restane.

SEKSUAL- UNDERVISNING.

Lille Petter ville også ha rede på hvordan barn blir til, og mor forsøkte seg med den med blomsten og biene.

-- Men, sa Petter. -- Hva gjør biene når blomsten ikke vil?

«Vis hensyn i trafikken, gåuten slipsnål...»

VISSTE DU AT:

- ➔ på Sør-Senja har ungdomsskolen en skoleavis, »Bindeleddet», som tar opp samfunnsspørsmål til diskusjon og som lages av lærere og elever i fellesskap!
- ➔ Chile komiteen har fått tall som sier at ca. 45 000 chilenerne er drept av fascistene i Chile etter kuppet.
- ➔ Oslo skolestyre går inn for at alle klasser skal ha 30 elever. Klasser med lavere antall skal innrapporteres og fylles opp med flere elever.
- ➔ 8. mars er internasjonal kvinnedag.

Om likestilling.

Her ved skolen skulle 9. og 10. klassene ha yrkesorientering. En dag skulle bare guttene få være med. De skulle være med en skvadron ut på havet for å se hvordan arbeidet ombord foregikk. Spørsmålet kom med øst samme: »Enn jentene?» —Jo, de skulle ha vanlig skoledag! Vi fikk 1. læreren til oss for å

Hel-kommersiell pop.

Alice Cooper er typiske representanter for den tvers igjennom kommersielle popen.

De ynder, om enn bare på scenen, å framstille seg som progressive og opprørske.

De kjører et helt sprøtt scene-show. Massakrering av baby-dokker så »blodet» spruter, halshugging av seg selv, opptreden i de mest utenkelige kostymer, slanger på scenen, utdeling av avhogde bein og armer etc. etc. Dette er nødt til å bli lagt merke til, og gruppa får masse PR. De konservative, etablerte avisene reagerer som vanlig, og som Alice Cooper vil, de fordømmer det som opprørsk og pervert. Resultat: Mer omtale og mer interesse for bandet.

Men som Alice Cooper sjøl sa i Dagbladet for ei stund siar, utenom scenen er han en helt normal gutt. Men med den viktige forskjellen at han er mange-millionær og at han derfor bruker dagene til å spille golf og sippe champagne sammen med sine rike venner, går opp-dressa og passer sine forretninger. Hele sceneshowet er altså bare et utspekulert PR-triks.

Den eventuelle »protest-holdning» er i hvert fall ikke mye gjennomført. Stor forskjell mellom liv og lære. Det er det ene.

Det andre er at »protesten» ikke er målretta. Den peker ikke på hvem vi må protestere mot, og hvordan vi kan endre på gjerne ting. Ja for å halshugge seg sjøl, er en dårlig løsning.

Min konklusjon er at Alice Cooper forsøker å hoppe på ungdomsopprøret, på ungdommens motstand til Vietnam-krigen, til klassesamfunnet, til urettferdigheten, ikke for å støtte opp om protesten, men for å tjene penger på den.

Og til eventuelle AC-fans, enkelte bra viser endrer ikke på det faktum.

spørre om hvorfor ikke jentene kunne få være med. Dette er svaret vi fikk: »Det finnes regler her i landet som sier at jentene ikke får ansettelse i marinen, derfor trenger ikke dere denne orienteringen. Dessuten, dere jentene får sjansen på skvadrons-festen til lørdag og da kan dere holde gastene i Handa». Han trodde altså at vi ville bli med for å »tjansse» på gastene!

Det ble opprør blant jentene og vi ble enige om å dra fra skolen når guttene dro på havet, men »kontoret» truet med ned-satt oppførsel på samtlige. Dette gjorde sitt til at nesten alle trakk seg, så til slutt var vi bare 5-6 stykker som ville dra. Vi ble på skolen for hvis bare vi hadde dratt, ville det blitt rene »helvete» for oss. Vi hadde istedet »sit-down»-streik (noen). Senere fikk vi beskjed fra ledelsen at bare guttene var invitert. Da vi spurte om å få se invitasjonen, hadde »kontoret mistet den!

Vel vi skal skrive et brev med skarp kritikk til skolens ledelse, hvor vi får underskrift fra jentene pluss en del av lærerne. Brevet sendes direkte til skolen eller ei avis. Kan dette kalles likestilling?

E.C svolvær.

Hilsen Arne Bergen

KAMP NYTTER

— Rjukan sine innbyggjarar har lenge kjempa mot statens planar om å nedlegga sjukehuset der. Dei fagorganiserte ved kraftverket på Rjukan har trua med streik dersom noko slikt blir vedteke. Det har komi framlegg om eit helsesenter på staden men innbyggjarane meiner ikkje at det kan dekke deira trong for eit sjukehus. Disse protestane har fått større verknad på ein dag enn drøftingar i 10 år.

— Ungdomskuleelevar på Apalløkka i Oslo har gått i spissen for å verna strøket mot trafikkfarar og støy. Elevrådet har samla inn over 2000 underskriftar mot industribygging. Nå er det danna ein aksjonskomite mot industribygging der også ungdomskuleelevar er representert.

— Gymnasiastane på Tingvoll har gått til husleiestreik. Ca. 800 elever på skulen bur på internat der leia er 250 kr. mnd. Etter allmannamøtet og valg av aksjonsteiing vedtok

hybelbeboarane å krevle leia nedsetttil 200 kr. og drøftingar med kommunen. Nå set dei husleia inn på sperra konto i banken. Kommunen får ikkje nokon pengar før allmannamøtet har fått eit tilbod som elevane kan godta.

—Kvinnekampen går stadig framover. Fleire og fleire stader veks jentegrupper opp i samband med Kvinnefronten. 8. mars som er ein internasjonal kvinnedag blir markert med stadig større demonstrasjonstog over heile landet. I Oslo t.d. gjekk 3000 i tog i år mot 1500 i fjor

—På Teisen i Oslo har innbyggjarane i strøket gått hardt imot å byggja ut vegen der til motorveg. Det har vori underskriftskampanje og protestmøte med kjempestor oppslutning. Underskriftane er send til kommunen. No skal ikkje vegen byggjas ut, men i staden er det no berre lov å kjøyra for beboarane sjølve, taxi og bussar.

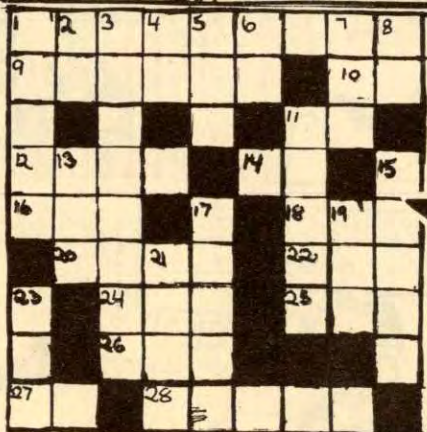

VANNRETT:

8. mars er internasjonal . . .
- Gammelt ord for renner.
- Ræksjonært blad med Libertas støtte.
- Nynorsk pronomen.
- Anders Løe er en drittsekk.
- Tall.
- Even Anders Karlsen.
- Sovjet-vennlig parti.
- Kommunistisk land.
- Tresort (bestemt form, bakvendt)
- Nils Ivar Reitan.
- Styrerådskap.
-Prøyssen.
- Imperialistisk allianse.
- Bare folkets kamp gir.....

LODDRETT:

- Er det stadig i kapitalismen.
- Pronomen.
- Nixon fører krig der.
- Anonym.
- Går AP's gallup.
- Eksisterer.
- Forkortelse for angående.
- Mätte Bratteli etter 25. sept. 1972.
- Fornavn til stor klesforræder og tidligere statsminister.
- Er det på hus.

- Driver Lasse Efskind med.
-Trødal.
- Spisestod.
- Guttenavn.
- Håkon blir snart et skjellsord.

UREDD

Ungdomsskoleavis utgitt

av RØD UNGDOM

Kommer ut med ca. 6 nummer i året.

Adresse: Boks 26 Grorud, Oslo 9.

Postgiro 2 21 03 75.

Redaktør og ansvarlig utgiver: Terje Tvedt.

Trykt hos A/S Duplo Trykk

RØDE
ROBIN
&
MATS!

